

fart i Stedet for 18 Maaneders Koffardifart, og den højtærede Minister talte ved Forelæggelsen af Lovforslaget om, at saa godt som ingen brugte Koffardifart — maa blive reduceret til 3 Maaneder. Jeg skal indrømme, at det er visnok alt, hvad der behøves for at danne sig et Begreb om, hvor vidt et ungt Menneske egner sig til Søen. Men vel at mærke, dette gælder kun, hvis man ikke sender dem om Bord i Panseffskadren. De maa til Søs, de maa have Søfart, hvilket ogsaa Ministeren siger i Lovforslaget er Hovedsagen, og det kunne de ikke saa i Skibe, som ligge til Ankers de ni Tiendebled af Tiden og ikke komme længere end rundt om Sjælland. Den højtærede Minister foreslaar ligeledes, at Aldersgrænsen for Afgang til Søofficersskolen skal sættes noget ned. I Stedet for, at de nu kunne gaa til deres tyvende Aar, foreslaas der 19 Aar. Jeg skulde meget støtte og anbefale, at det kom ned til 18 Aar og maaste til 17. Det er jo mindre demokratisk, men paa den anden Side tør jeg vel oplyse til Støtte for min Anskuelse, hvorledes det praktisk gaar. De skulle have deres Søfart, og regner jeg det til 3 Maaneder, saa kunne de indstille sig yngre til Eksamen, men da der er mange, der konkurrerer, ser man hvert Aar, at der gaar nogle bort. De have Lov at indstille sig igen, men gaa atter rejst, ja, de have Lov til at indstille sig 3 Gange. Paa den Maade bliver et Menneske, som indstiller sig, naar han er 17 Aar, 18, 19, 20 eller 21 Aar, naar han kommer ind paa Skolen, og saa voksne Mennesker ere isølge hele deres Opdragelse ikke indrettede til at sidde der. Det kan maaste til Nød gaa, naar de komme ind i deres tyttende Aar og blive siddende til deres 21de. — de 4 Aar, som ere loubefalede —, og hvis man kunde forhindre, at de gif op mere end højst 2 Gange. Ved at vedblive at læse om naar et Menneske vel til sidst at lære udenad, alt, hvad der skal læres, og kan ikke gaa rejst, men saa saa vi de gamle ind, og de unge blive udelukkede. Det vilde ogsaa være heldigt — det skal jeg bare henstille —, om man i Samklang med, hvad jeg senere kommer til at berøre med Hensyn til Søfarten, kunde tænke paa en Omordning af Søofficersskolen, hvorved man paa et tidligere Stadium i Officerernes Uddannelse, altsaa endnu paa Kadetskolen, kunde have Bestemmelser for dem, der ville gaa til tekniske Studier, og for dem, der ville blive ved det færende. Hvis man ikke mener, at det kunde gennemføres paa Søofficersskolen, kunde det gennemføres i Marinen, thi naar tekniske Officerer og Officerer, som have alle

deres Interesser og alt deres Arbejde uden for det maritime, skulle blive ved at fare til Søs og tage Plads op for de andre, samtidig med at vor Udrustningskonto er saa lille, som den er, og bliver anvendt, som den bliver, komme vi til det Resultat, at Søfarten bliver saa beklagelsesværdig lille for de Folk, som skulle være Søfolk og skulle styrke deres Nerver og erhverve alle Sømandens Egenskaber, hvilket jo kun kan ske paa Søen. Med Hensyn til det øvrige Personel, der er foreslaaet i Lovforslaget, skulde jeg ganske overordentlig meget støtte Ministerens Ønske om, at 150 befarnede maa være inde til Tjeneste. Vi ere i en meget vanstelig Stilling — ja, jeg kan jo ikke sige: vi — man er i Marinen i en vanstelig Stilling ved Udrustningen af Mangel paa befarnede Folk. Det har været ønsket i mange Aar at saa en Forandring her, og skal man kunne rulle ud lidt hurtigt, maa der være befarnede Folk. De Forøgelse af Søminekorpsen og Mastinkorpsen, som ere foreslaaede i Lovforslaget, ere i højeste Maade ønskelige for ikke at sige nødvendige. Dette vil allerbedst fremgaa af det Bilag, der i Fjor blev tilfattet det Udvalg, der da arbejdede med Sagen, og hvoraf De ville kunne se, at for Søminevæsenets Vedkommende kunne vi i 3—4 af vore bedste Skibe slet ikke have Søminevæsen om Bord saaledes, at de kostbare Torpedoinstallationer slet ikke kunne benyttes af Mangel paa Personel, og der er endogsaa 3 Skibe, som slet ikke kunne besættes med nogen Ting, havde jeg nær sagt. Saadan er det dog ikke, men de kunne ikke besættes med Underofficerer, med Søminepersonel, Mastinmestre og Assistenten. Det gælder for alle 3 Skibe: Odin, Gorm og Heimdal. Jeg synes, det maa være et bestemt Fingertpeg paa, at det her er en virkelig Nødvendighed, der taler for Forøgelse. Jeg skulde med Hensyn til det System, som den ærede Minister har foreslaaet at indføre for Mastinvæsenets Vedkommende, ogsaa tro, at det er en fortrinlig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg billiger ganske, at Underofficererne straks træde op i 2den Klasse fra Mastinskolen. Detaljer og Spørgsmaal om, hvor vidt man skal gaa paa dette eller et andet Omraade, blive vanstelig at drøfte, men det vil jo komme frem i Udvalget. Jeg ser, at fra i Fjor til i Aar er der allerede ikke saa lidt Forandring i de beregnede Forøgelse saaledes, at man jo i Udvalget vil kunne saa det nærmere overvejet og noget fastslaaet der. Der er i Lovforslaget bibeholdt noget, som jeg gerne vil nævne blot med saa Ord, det er de gamle Forfremmelserbestemmelser, der ganske vist ud-